

Sajam O Bej ! O Bej ! - Poznata milanska svetkovina
Intervju sa gospodom. Augustom Marianeči Mikeli sa Univerziteta Kardinal Kolombo,
Milano
Autor: Farnaz T. Šams

Gospođa Augusta Marianeči Mikeli poznata kao "La grande mamma", nagrađena " Zlatnom nedaljom Ambordīna"medalja za doprinos širenju pivlačenju volontera na svim nivoima, ljubazno je sa nama podelila opis jedne od najstarijih milanskih tradicija "O Bej ! O Bej !"

- Da li biste mogli svojim rečima da nam kažete zašto se sajam zove „O Bej ! Oh Bej !“?

"O Bej ! O Bej !" je lombardski izraz koji se prevodi na italijanski "Oh belli!" (Kako je lepo) i nastao je od radosnih uzvika milanske dece koja su rado prihvatala darove papinog izalanika.

-Koje su specifičnosti sajma koje se prenose sa generacije na generaciju?

Sajam se otvara 7. decembra, na dan praznika Sant'Ambrođo (svetac zaštitnik Milana), koji se smatra najvažnijim verskim praznikom u gradu.

Činjenica da se održava u decembru čini da već osetite božićni duh i magičnu atmosferu kupovine poklona. Štaviše, aktivno učešće u dobrotvornim programima, oličava osobinu utisnutu u umove i srca Milaneza (ljudi iz Milana), koja se prenosi sa generacije na generaciju.

Videti radost na licima dece sa ustima umazanom šećernom vatom, kako nose ogrlice od kestena, firona , dimljene kestene u rerni, umočene u belo vino i nanizane na dugačke konce, originalan način pripreme pečenih kestena, lepa je uspomena koja uvek izaziva osmeh.

-Kakav je odnos između "O BEJ!" a zalagaonica?

Ljudi kojima je to potrebno pozajmljuju gotovinu i menjaju je za dragocenosti. U većini slučajeva, ako se novac ne vrati u određenom roku, ovi artikli se prodaju u vreme sajma „O Bej ! O Bej “, ali, ako neko prepozna svoj predmet, kupi ga i poklanja vlasniku kao božićni poklon. Pomoći onima kojima je to potrebno oduvek je bila osobina ove zajednice.

-Da li mislite da su najznačajniji istorijski događaji (Drugi svetski rat) uticali na tradicionalni festival kao što je onaj „O Bej ! O Bej !“?

Posle Drugog svetskog rata bili smo svedoci kulturnog kolonijalizma, globalizacije!

Sećam se da su natpisi na kojima je pisalo „KAFA“ zamenjivani onima na kojima je pisalo „BAR“! Ljudi su počeli da prestaju da pričaju priče, tradicija je počela da izgleda kao nešto zastarelo! I ova tužna priča se nastavlja!

-Koliko je važna svest o ugroženim kulturnim tradicijama?

Kulturne tradicije su od suštinskog značaja za zaštitu i održavanje identiteta. Tradicije nude neposrednu vezu sa prošlošću i omogućavaju nam da produbimo osećaj jedinstva, pripadnosti i nacionalnog ponosa. Tradicija je važna u svakoj kulturi i civilizaciji. Uprkos pokušajima modernog i postmodernog društva da ga iščupaju iz prošlosti, danas više nego ikad ljudi pokazuju snažnu želju da povrate svoje tradicionalne vrednosti. U eri promena, kontinuitet je nešto za čime ljudi osećaju potrebu i želju. Očuvanje i prenošenje italijanske tradicije mora biti naša stalna obaveza. Nadam se da ćemo uspeti da ispunimo ovu misiju uključivanjem volontera različitih generacija.